

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1067

27.08.2023 (134)

Michael Kühnen Vodenje med Volksgemeinschaft in elitizem

1. del

NAMESTO PREDGOVORA: MOJA IZJAVA

Da - obožujem Adolfa Hitlerja!

Bil je eden od junakov moje mladosti, vodilna osebnost mojih uporniških dni in še vedno je vzor zavestnega nacionalsocialističnega revolucionarja, v katerega sem dozorel!

Adolf Hitler - VODJA! Ne vodja, ne le fascinantna zgodovinska osebnost, ampak VODJA: bil je za tiste, ki so ga smeli doživeti, in ostaja tak za tiste, ki se v skladu z njegovim političnim testamentom borijo za sijoč prepored nacionalsocialističnega gibanja!

Kadarkoli se nacionalsocialist neposredno ali posredno razglasi za novega vodjo Nemčije ali celo gibanja, naleti na moj odpor - kadarkoli me hoče dobronamerni Nемеc tako imenovati, to občutim kot fizično bolečino in ga zavrnem: Kdor si po letu 1945 prisvaja naziv Führer, je aroganten lopov ter žali duha nacionalsocializma in spomin na Adolfa Hitlerja!

V našem gibanju spet obstajajo organizacijski voditelji, vodilni tovariši, nosilci funkcij in drugi voditelji - spet morajo biti in nekoč tudi bodo strankarski voditelji NSDAP in nacionalsocialistični kanclerji novega rajha, toda FÜHRER je samo en:

Adolf HITLER! V Führerju sta ideja in stranka našli svoj popoln izraz, osebnost in cilj sta bila identična. Nemčija je bila utelešena v Führerju, največjem človeku in dokončniku nemške zgodovine - med Führerjem, Partijo, nacionalsocializmom in Nemčijo ni bilo več razlik. Zato mu je ljudstvo sledilo do zadnjega dne. Adolf Hitler je bil človek usode:

V poganskih časih so ga častili kot boga, v srednjem veku pa kot poslanca boga.

Tudi mi mladi, ki ga nismo mogli več doživeti sami, ne potrebujemo novega voditelja: imamo Adolfa Hitlerja, njegov duh, njegovo zapuščino, njegovo poslanstvo! Po Adolfu Hitlerju nihče ne sme enačiti njegove osebe z idejo, s stranko, z Nemčijo - le takšnega edinstvenega zgodovinskega genija, le takšnega človeka usode je izbrala Previdnost in ga v njej potrdila brezmejna ljubezen in oboževanje njegovega naroda. Vsi mi - mali dediči - služimo ideji, smo orodje Partije. Iz naših vrst se lahko pojavijo in se bodo pojavili voditelji, toda voditelj - človek in njegov naziv - je za nas nekaj svetega. Gorje tistemu, ki ga prekrši!

Kritika? Seveda obstaja kritika: tudi Adolf Hitler je bil človek, tudi on je delal napake. Dejstvo, da sta bila vodja in stranka enaka, je pomenilo, da v primeru napačne odločitve ni bilo protiuteži. V naslednjem besedilu bo veliko kritičnih pripomb. To je potrebno in prav - ne da bi se pred zgodovino igrali vsevedneže, ne da bi sramotili spomin na führerja, temveč da bi se lahko v prihodnosti izognili enakim napakam.

Skozi to delo bo potekala osnovna misel, da morajo tudi voditelji, da morajo tudi bodoči voditelji stranke sebe videti kot orodje, kot služabnike, kot agente **STRANKE: Stranka ima vedno prav, namesto da bi: Stranka ima vedno prav!**

Tako smo prišli do zaključka, da se je enačenje naloge partije z voljo führerja tudi v času vladavine izjemnega človeka Adolfa Hitlerja izkazalo za usodno. Ali s to izjavo omadežujemo spomin na Führerja? Ne! Kajti ta vsestransko zanimiva, fascinantna in formativna osebnost je morala prerasti v takšen vseobvladujoč položaj. Proti volji Adolfa Hitlerja - proti temu geniju volje - ni bilo nobene protiuteži, nobenega korektiva. Ne zato, ker ga ne bi dopuščal, temveč zato, ker v njegovi senci ni mogel najti notranje utemeljitve in zunanjega odobravanja. Toda vedno se moramo zavedati enkratnosti in izjemnosti lika našega voditelja. Njegov položaj ni bil običajen in kot tak ni zgleden za nas, njegove dediče! To je v svoji politični oporoki upošteval tudi sam Adolf Hitler in imenoval reichovega predsednika, reichovega kanclerja in partijskega ministra, ne da bi bilo jasno, kako si je treba podrobno predstavljati njihovo delo in pristojnosti. Toda vsaj to kaže na priznanje edinstvenosti položaja FÜHRERJA, ki si ga po njem v tej obliki ne more in ne sme prilastiti nihče drug!

Vodenje v nacionalsocializmu torej ni posnemanje prakse tretjega rajha, ki se je osredotočala na izjemnega človeka Adolfa Hitlerja. Voditeljstvo je treba razumeti na nov način, načelo fűhrerja je treba na novo opredeliti. To bo jedro pričujočega dela. Spomnili pa se bomo tudi velikih osebnosti nacionalsocialističnih voditeljev, ki so nam vzor in v katerih se uteleša nacionalsocialistično voditeljstvo. Začeli pa bomo z mislimi o FűHRERJU, saj je šele njegova zgodovinska titanska osebnost naredila nacionalsocializem za tisto silo, ki si je zadala ustvariti nov svet in novo dobo!

Michae Kühnen

Zapor Butzbach, 27.12. 1985/96 Fűhrerjevo leto

VODJA

Tako kot skoraj noben drug narod se tudi Nemci prepoznavajo v svojih velikih možeh, voditeljih, in jih strastno častijo: Nemci imajo od nekdanj le svoje voditelje, ki utelešajo Nemčijo in omogočajo nacionalno samozavest nad vsemi tragičnimi prelomi, pretresi in delitvami, kakršne so povzročili nesrečni srednji položaj v Evropi ter posledični vdori in vplivi naših sosedov.

Veliki nemški cesarji srednjega veka - Oton Veliki in oba štajerska cesarja Friderik I. Barbarossa in njegov vnuk Friderik II, "začudenje sveta", v katerem je prvo cesarstvo našlo svoj vrhunec -, Luter, osvoboditelj nemškega duha in ustvarjalec nemškega standardnega jezika, Friderik Veliki, Bismarck, ustanovitelj in železni kancler drugega cesarstva, vsi ti so bili vodilne osebe, vsi so postali tudi mitske figure, ki jih domišljija, čaščenje in ljubezen Nemcev prevzame in v katerih se Nemci prepoznajo kot Nemci, Nemčija pa se znajde zunaj vseh razlik in delitev!

Adolf Hitler, tvorec tretjega rajha, je VODJA: v njem se je zaključila nemška zgodovina, ki je hkrati zgodovina nemškega mita o fűhrerju - pod njim je Nemčija dosegla svojo največjo moč, nobenega drugega ljudje niso tako častili in ljubili! Fűhrerja Adolfa Hitlerja v prihodnosti ne bo nihče presegel niti po položaju moči, ki jo je nemški narod nekoč dosegel, niti po čaščenju njegovega ljudstva. Zato v njem vidimo dovršitelja nemške zgodovine: Nam, dedičem, ne preostane drugega, kot da prevzamemo njegovo delo, ga oblikujemo in mu damo trajnost. Fűhrerjeva zapuščina je izgradnja tisočletnega rajha, novega reda, ki ga oblikuje nacionalsocialistična ideja in je v skladu z naravo, nova visoka kultura.

To bo zacelilo rane, razpoke, razcepe in razpoke v nemški narodni skupnosti, omogočilo našim ljudem, da se naravno in neovirano razvijajo: v novem rajhu in

nacionalsocialistični ideji bo Nemčija našla sebe; tudi novi red bo potreboval in ustvaril svoje voditelje. Toda führer in führerski mit, v katera se je moral nemški narod vedno zatekati, da bi preživel kot tak, ohranil samozavest in voljo do uveljavljanja, ne bosta več potrebna. To dolgujemo Adolfu Hitlerju in njegovi zgodovinski in ideološki zapuščini, ki nam jo je zapustil, da jo dokončamo! Kdo in kaj je ta Adolf Hitler za nas, ki nosimo njegovo zapuščino v prihodnost?

Državnik Adolf Hitler se je rodil v bolečih dneh nemškega poraza v prvi svetovni vojni, v temnih in nečastnih dneh novembrskega upora leta 1918, v katerem je drugi rajh padel brez slave. Sam to opisuje v delu svoje knjige izpovedi Mein Kampf, ki se konča z znamenitimi besedami: **"Toda odločil sem se, da bom postal politik!"**

Kakšni so bili cilji tega politika Adolfa Hitlerja? Na čelu vseh političnih prizadevanj je bilo izkoreninjenje sramote tistega izdajalskega novembrskega upora, ki je zapečatil nemški poraz in ga naredil dokončnega: **"Novembra 1918 v nemški zgodovini ne sme biti nikoli več!"**

Potem ko se zmagovalne sile v Versaillesu niso odločile za mir sprave in pravičnosti, temveč za diktat ponižanja in podrejanja Nemčije, se je Hitlerjev cilj razširil na boj proti Versaillesu in vzpostavitev svobodne in ponosne Nemčije, ki bi zajela vse Nemce. Da bi se to zgodilo, je bilo treba nemški narod preoblikovati v enotno in nezlomljivo skupnost volje, pravo Volksgemeinschaft, v kateri bi vsi razredi in skupine prepoznali svojo domovino, za katero bi bili pripravljene živeti, delati in po potrebi tudi umreti. To je bilo mogoče le, če narod ne bi bil le dom aristokratskih in meščanskih slojev, ki so se od nekdaj čutili "nacionaliste", ampak če bi narod postal tudi dom širokih ljudskih množic in predvsem delavcev: Zmaga delavca za nemški narod - to je postal temeljni notranjepolitični cilj **nacionalsocialistične Nemške delavske stranke, ki jo je politik Adolf Hitler zgradil v letih boja.**

Toda ko je skupnost volje nemškega naroda na podlagi nemškega socializma, ki je za narod pridobil delavce, postala resničnost, ko je bil versajski diktat premagan in so vsi Nemci našli svoj dom v ENEM cesarstvu, se je moralo to cesarstvo končno iztrgati iz tragičnega srednjega položaja, zaradi katerega je bilo vedno žrtev svojih sosedov in ki mu je preprečeval naravni razvoj. Zato je moral ta imperij iz sredine oblikovati Evropo in pridobiti dovolj življenjskega prostora, da bi se nemški narod lahko preživljal, branil svojo neodvisnost in zagotavljal svoj razvoj, neomadeževan in svoboden!

To so bili cilji politika Adolfa Hitlerja. Da bi jih dosegel, je ustanovil NSDAP. 30. januarja 1933 je prevzel oblast. Zdaj se je moral izkazati kot državnik!

Zdaj ni šlo več za oblikovanje ciljev, temveč za njihovo konkretno uresničitev - z drugimi besedami, za ustvarjanje prave nacionalne skupnosti znotraj države s premagovanjem razrednih ovir kot predpogoj za ponovno pridobitev nacionalne svobode in neodvisnosti navzven, za premagovanje versajskega diktata, za združitev vseh Nemcev in za pridobitev zadostnega življenjskega prostora. Za to je državnik Adolf Hitler izdelal jasen in verodostojen koncept: notranje naj bi se razredi in sloji z uskladitvijo stare in nove Nemčije vključili v skupnost volje nemškega naroda.

Simbol te sprave je bil "dan v Potsdamu", ko so bile tiste sile starega obdobja v upravi, gospodarstvu in Reichswehru, ki so veljale za nacionalne "v bistvu", priznane in postavljene v službo nove države, ne da bi se dotaknile svojih oblastnih položajev; obenem so bili delavci pridobljeni s projektom socialne gradnje. Navzven naj bi se izognili odločilni napaki Kaiserreicha in preprečili kakršno koli dvofrontacijsko situacijo; to naj bi dosegli z odpovedjo kolonijam in tisti agresivni svetovni trgovinski politiki, s katero naj bi se dogovorili za zavezništvo z Anglijo; poleg tega naj bi pridobili Italijo kot partnerico v zavezništvu, Francijo naj bi z obema zavezništvoma izolirali in omogočili pohod na vzhod, ki naj bi hkrati uničil boljševizem in pridobil življenjski prostor v Rusiji, ki naj bi postala "nemška Indija". Ta zasnova je bila skladna, logična in je ustrezala nemškim interesom ter cilju pravične ureditve v Evropi - nihče razen boljševiške Rusije pri tem ni imel kaj izgubiti.

Uspešnosti državnika ne gre ocenjevati po tem, ali je vse potekalo, kot je sprva načrtoval, pa tudi ne po tem, kaj je dejansko želel. Merilo je samo eno: uspeh!

Do leta 1938/39 ta uspeh jasno govori v prid državnika Adolfa Hitlerja! Če bi umrl na prelomu leta 1938/39 ali celo postal žrtev atentata, nihče ne bi dvomil, da je največji državnik v nemški zgodovini: za njim je stalo 90 % nemškega naroda, delavski razred je postal najbolj zvest del nemške narodne skupnosti, versajski diktat je bil porušen, Nemci iz Avstrije in Sudetov so se mirno vrnili domov v rajh in nemška prevlada v Srednji Evropi je bila zagotovljena!

Toda šest let pozneje je moral novi rajh podpisati brezpogojno kapitulacijo in Nemčija je izgubila vso svobodo, enotnost in neodvisnost. Državnik Adolf Hitler je bil na koncu neuspešen. Tega ne smemo potlačiti. Tudi Adolf Hitler je bil človek, tudi on je delal napake. Nationalsocialistična politika se zato danes ne sme izčrpati v kopiranju vsega, kar je führer naredil ali želel kot državnik. Končni neuspeh leta 1945 namreč ni bil neizogibna usoda, temveč jasna posledica storjenih napak:

Na notranjepolitičnem področju sta se poskus sprave z bistveno reakcionarnimi silami, s staro oblastno elito v upravi, gospodarstvu in Wehrmachtu, ter odstranitev

revolucionarnih nacionalsocialistov, zlasti v SA 30. junija 1934, izkazala za globoko pogubna: prav te reakcionarne sile so nato med drugo svetovno vojno s stalnimi izdajstvi in izdajstvom države sabotirale nemško vojskovanje in na koncu imele odločilen delež pri odgovornosti za poraz!

Na področju zunanje politike pa načrtov zavezništva ni bilo mogoče uresničiti: Velika Britanija je pod sionističnim in ameriškim vplivom vztrajno težila k novi svetovni vojni, da bi uničila Nemčijo kot najmočnejšo evropsko silo, v skladu s svojo staro, čeprav zastarelo politiko "ravnotežja sil".

To ni bil Adolf Hitler, temveč drugi nacionalsocialistični politiki, katerih zamisli so se v retrospektivi izkazale za pravilne:

Ernst Röhm in Georg Strasser, dve najvidnejši žrtvi reakcionarnega umora 30. junija 1934! Zahtevala sta dosledno socialistično revolucijo za odpravo reakcije in s tem izgradnjo nacionalsocialistične uprave in nacionalnega gospodarstva ter nacionalsocialistične revolucionarne vojske - želela sta kontinentalno evropsko politiko združitve s Francijo in Sovjetsko zvezo, zavezništvo s prebujajočimi se narodi tretjega sveta in frontni položaj proti britanskemu imperiju, iz katerega ruševin bi lahko pridobili življenjski prostor za Nemčijo. Ta revolucionarni nacionalizem je danes naša tradicionalna linija: fronta proti kapitalističnemu Zahodu, ravnotežje s Sovjetsko zvezo, zavezništvo s prebujajočimi se narodi po vsem svetu in znotraj tega vzpostavitev prave nacionalne skupnosti s pomočjo globoke, socialistične revolucije!

V svoji zadnji podrobni politični analizi, tako imenovanih "Bormannovih diktatih" spomladi 1945, se Adolf Hitler ponovno izkaže za briljantnega državnika, oceni neuspešno politiko in pozove k vrnitvi k revolucionarnim izhodiščem nacionalsocialistične ideje v boju proti reakciji. Tako spoštujemo državnikovo življenjsko delo, občudujemo njegove uspehe, analiziramo njegove napake, da bi se jim v prihodnosti izognili, priznavamo njegova zadnja spoznanja, vendar v svojem političnem delovanju ne kopiramo preteklosti, temveč oblikujemo svojo prihodnost.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

November 1932 Leipzig 1972 24. April 2012 (82)

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist es zumeist in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Absoluter von Massenmord, Völkermord, Verfolgung und Verleumdung haben nicht ausgeht, die Karte für das gesamte Volk unseren heldenhaften Führer Adolf Hitler zu verehren.

Alle Nationalsozialisten sind unsterblich verbunden. Und es ist unsere Pflicht, die Erinnerung an den Kampf um die Erhaltung unserer rassen zu bewahren. Die Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der wertvollste Gegenstand ist aber dabei, die Volkstüchtigkeit gegen alle rassenwidrigen Völker (?) zu behaupten. Keine Mittel und Laster, sondern Überwindung und Kampfbereitschaft.

Oh "Nazi" oder "Hitler", ob in der Vergangenheit oder im "Präsent", ob nur Propagandamental "Schwartz" oder auf einem schicksalhaften anderen Feld, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly

Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkovo - človeštva (www.mourningthecentury.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1975 April 26, 2019 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!